

MEGSZŰNIK A VÁRAKOZÁS

Kiss Adina

Vártam, hogy kinyíljon az ajtó,
Az ajtó, amin beléphetek.
Kinyílt, de nem nekem.
Nekem még várnom kellett.

Sokan váraкоztak már előttem.
Ki ígéretre, ki jobb és szebb holnapra.

Az életem váraкоzás.
Várom: reggel a naplementét,
Este a hajnalhasadást.
A csend után a nevetést, beszédet,
A nyüzsgés után az elhalkulást.
Ősz után a telet, tél után a tavaszt,
Eső után a sziporkázó napfényt,
Tikkasztó meleg után a havat.
Egyik év után a másikat,
A tegnap után a mát,
A ma után a holnapot.
Újra és újra valamit várok.

Rád is várok percről-percre,
Minden más váraкоzás
Eltörpül mögöttem.
Mert amire itt várok,
Csak pillanat, szürke álom.
Nem is tart tovább,
Csak amíg meglátom.
De Rád várni öröm,
Béke, felüdülés, remény, áldás.
S ha megjöttél:
Megszűnik a váraкоzás.

Forrás: www.keresztenydalok.hu